

Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού ἐπιστεύσατε;»
Πράξεις 10' 2*

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ **ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** **ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γαφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε απο το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθησε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 36ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ **Ο** **ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ**

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 50
Ετήσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 200
Εξωτερικού Δολλάρια 5

Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
της απόψεις των συγγραφέων.

Φωτοστοιχειοθεσία
Grafomanager o.e.
Βενιζέλου 22, Τηλ. 281.188, 285.024

Εκτύπωση
Δημ. Αλτιντζής
Προμηθέως 5, Τηλ. 512.598

Η θέση του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία

«Διότι εφάνη εύλογον εις το Άγιο Πνεύμα και εις ημάς». (Πράξ. 15:28). Τη γαλήνη της πρώτης εκκλησίας ήρθε να ταράξει κάποιο πρόβλημα. Μη μας φαίνεται παράξενο αν κάποιο πρόβλημα παρουσιάζεται στη ζωή μας. Σκοπός είναι να ξέρουμε σε ποιον να φέρουμε το πρόβλημά μας. Οι πρώτοι Χριστιανοί ήξεραν σε ποιον να φέρουν το πρόβλημά τους. Το έφεραν σ' Εκείνον που ήταν ο μοναδικός για τη λύση των προβλημάτων. «Συνήχθησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου». Ακολούθησε μια ήρεμη και με πολύ τάξη συζήτηση.

Το πρόβλημα που τους απασχολούσε ήταν αν οι «εξ εθνών πιστοί» πρέπει να περιτέμνονται σύμφωνα με το νόμο του Μωϋσή και να τηρούν τις διατάξεις του νόμου, σαν συμπλήρωμα της σωτηρίας τους. Απ' αυτούς που υποστήριζαν τη γνώμη αυτή ήταν μερικοί Φαρισαίοι που πρόσφατα είχαν πιστέψει.

Πρώτος πήρε το λόγο ο Πέτρος, ο αυστηρός και νομοταγής οπαδός του νόμου. Τα γεγονότα όμως μέσα στο σπίτι του Κορνηλίου ανάτρεψαν τις παραδοσιακές του αντιλήψεις και με σταθερή φωνή εξιστόρησε τα γεγονότα. «Ο Θεός έδωκεν εις αυτούς μαρτυρίαν χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το Άγιον καθώς και εις ημάς». Η ίδια πείρα με το ανώγειο τη μέρα της Πεντηκοστής, τα ίδια τεκμήρια της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος στους πιστούς, μόνο που οι εθνικόπτες αλλάζαν. Οι νέοι αδελφοί που ήταν στο σπίτι του Κορνηλίου, δεν είχαν καν την ευκαιρία να τηρήσουν το νόμο του Μωϋσή. Και όμως ο Θεός τους δικαίωσε, τους θεώρησε κατάλληλους να λάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και τους πλήρωσε με το Πνεύμα Του.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Βαρνάβας με τον Παύλο και ύστερα ο Ιάκωβος, ο αδελφός του Κυρίου. Με ένα λόγο σοφίας δοσμένο από το ίδιο το Πνεύμα και

βγαλμένο από τα κείλη του δούλου του Θεού, ξαναβρήκε η εκκλησία την πρώτη της γαλήνια ατμόσφαιρα.

Πού ήταν το μυστικό; Όταν αποφάσισαν οι απόστολοι να στείλουν γράμματα στις εκκλησίες, δεν είπαν «εφάνη εύλογο εις τον Ιάκωβο, ή στον Πέτρο». Ούτε είπαν «εφάνη εύλογο σε μας τους αδελφούς». Είπαν «εφάνη εύλογον εις το Άγιο Πνεύμα και εις ημάς». (Πράξ. 15:28). Με άλλα λόγια στη διάρκεια της συζήτησης το Άγιο Πνεύμα ήταν τόσο συνειδητοποιημένο μέσα τους και ένιωθαν τόσο ζωντανή την οδηγία Του για τη σωστή λύση που δε δίστασαν να πουν: «και εφάνη εύλογον εις το Άγιο Πνεύμα και εις ημάς».

Ο Λόγος του Θεού αναγνωρίζει το Πνεύμα το Άγιο σαν πρόσωπο με βούληση, με νόση και αισθήματα. (Εφεσ. 4:20, Ρωμ. 8:27, Α΄ Κορ. 12:11).

Άνδρες της Αγίας Γραφής που ενήργησαν δυναμικά στη ζωή τους είχαν προσωπική εμπειρία με το Άγιο Πνεύμα. Οι Κριτές, οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης ποτέ δεν αμφισβήτησαν την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Διαβάζουμε: «και το Πνεύμα του Κυρίου περιεχύθη επί τον Γεδεών, και εσάλπισεν εν σάλπιγγι. (Κριτές 6:34). Όταν ο Σαμφών ήρθε αντιμέτωπος με ένα λιοντάρι, η Γραφή λέει: «επλήθε επ' αυτόν το Πνεύμα του Κυρίου και διεσπάραξεν αυτόν ως εάν ήθελε διασπαράξει ερίφιον». (Κριτές 14:6).

Όταν το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε επάνω στο Σαούλ, άρχισε ο Σαούλ να προφητεύει. «Και θέλει επέλθει επί σε Πνεύμα Κυρίου, και θέλεις προφητεύσει μετ' αυτών, και θέλεις μεταβληθή εις άλλον άνθρωπον». (Α΄ Σαμ. 10:6).

Στην Καινή Διαθήκη το Άγιο Πνεύμα ήρθε επάνω στο Χριστό σε μορφή περιστεράς και την ημέρα της Πεντηκοστής συνοδεύτηκε η εμφάνισή Του με «διαμεριζόμενες γλώσσες ως πυρός και με άνεμο βιαίως φερομένου». Οι άλλες εμφανίσεις Του, αν και δεν ήταν τόσο φαντασμαγορικές, ήταν όμως ξεχωριστές μπορούσες να τις διακρίνεις.

Σε τρεις περιπτώσεις αναφέρεται ότι οι πιστοί μίλησαν με άλλες γλώσσες (Πράξ. 2:4, 10:46, 19:6). Μία φορά ο τόπος σείσθηκε, (Πράξ. 4:31) και «ελάλουν τον Λόγον του Θεού μετά παρηγορίας» οι πιστοί. Το Άγιο Πνεύμα ήταν ο βασικός παράγοντας στην αύξηση της πρώτης εκκλησίας. «Και διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος επληθύνοντο» (Πράξ. 9:31). Το Άγιο Πνεύμα ήταν αυτό που έδινε τη ζεστασιά, τη δραστηριότητα και τη χαρά που διέκρινε τους πιστούς του πρώτου αιώνα. Η καθημερινή ζωή των πιστών εκείνων, η όλη ασχολία και η λατρεία τους ήταν δοσμένα στον Κύριο και οδηγούνταν από το Άγιο Πνεύμα. Οι πρώτοι πιστοί ήξεραν ότι χρειάζονταν συνεχώς τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος.

Στη λατρεία τους δεν προσπαθούσαν να λατρεύσουν το Θεό με το δικό τους τρόπο, τον υπαγορευμένο από το δικό τους νου, αλλά έπαλλαν και με το Πνεύμα. Τα χαρίσματα και οι διακονίες του Αγίου Πνεύματος αποτελούσαν πάντα μέρος της λατρείας τους. «Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδαχή έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει πάντα ας γίνωνται προς οικοδομήν» (Α΄ Κορ. 14:26).

Η οικειότητα με το Άγιο Πνεύμα είναι

το βασικό χαρακτηριστικό του Χριστιανισμού. Καμία ανθρώπινη διδασκαλία, όσο ηθική κι αν είναι δεν μπορεί να αντικαταστήσει το Άγιο Πνεύμα. Ο Ιησούς Χριστός πριν να φύγει υποσχέθηκε να στείλει ένα Βοηθό, ένα Δάσκαλο, έναν Οδηγό, έναν Παράκλητο στους πιστούς για να Τον εμπιστεύονται. Το Άγιο Πνεύμα είναι όλα αυτά. Είναι ο προσωπικός Φίλος του κάθε πιστού σε κάθε ανάγκη του.

Το μυστικό της επιτυχίας του έργου και της αύξησης των πιστών της πρώτης εκκλησίας οφειλόταν στην τέλεια εξάρτηση των πιστών από το Πνεύμα το Άγιο και στην προσωπική τους πείρα με το Πνεύμα το Άγιο. Ο σημερινός μοντέρνος άνθρωπος έχει απόλυτη ανάγκη από τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος για να εννοήσει την κατά χάρη σωτηρία που δίνεται δωρεάν από το Χριστό σε όσους την ζητούν. Όμως, για να γίνει αυτό, πρέπει και πάλι το Πνεύμα το Άγιο να ενεργήσει.

Η εκκλησία του Χριστού σήμερα αναγνωρίζει όλο και περισσότερο την ανάγκη της για μεγαλύτερη εξοικείωση με το Πνεύμα το Άγιο. Ευχαριστούμε τον Κύριο γι' αυτό. Ευχαριστούμε τον Κύριο που όλο και πιο πολύ ενδιαφέρον παρατηρείται για το πρόσωπο, το έργο και τις

ενέργειες του Αγίου Πνεύματος. Ασφαλώς με μεγάλη χαρά καιρετίζεται το γεγονός αυτό από τους πιστούς που δέχθηκαν την αλήθεια αυτή του Ευαγγελίου και την ασπάσθηκαν. Το ίδιο το Άγιο Πνεύμα ασφαλώς με μεγάλη χαρά καιρετίζει αυτή τη στροφή της εκκλησίας προς το πρόσωπό Του.

Λίγα χρόνια πριν ήταν σίγμα να ασπάζεσαι την ξεχωριστή από την αναγέννηση εμπειρία που λέγεται βάπτισμα με Άγιο Πνεύμα. Ήταν σίγμα να λες ότι βαπτίστηκες με Πνεύμα Άγιο όπως οι απόστολοι. Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Το Πνεύμα κινείται σε όλη τη γη όπως το είπαν οι προφήτες. Από παντού ακούς αναγεννημένους να διερρωτώνται και να ζητούν την πλήρωσή τους με το Άγιο Πνεύμα. Υπάρχουν βέβαια κι εκείνοι που δεν πείστηκαν ακόμη, στην πλειοψηφία όμως αυτοί που θέλουν να πλησιάσουν πιο κοντά στο Χριστό αναζητάνε έναν άλλο τρόπο ζωής, τον τρόπο ζωής του Αγίου Πνεύματος. Σ' αυτούς η προτροπή του αποστόλου Πέτρου «Μετανοήσατε, και ας βαπτιστή έκαστον υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών· και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος» (Πράξ. 2:38) είναι και προτροπή του περιοδικού.

Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

«Εάν Με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. Και Εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, το Πνεύμα της αληθείας...» (Ιωάν. 14: 15-17). Στην περικοπή αυτή του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου συναντούμε για πρώτη φορά τη λέξη *παράκλητος* στην Αγία Γραφή. Είναι αλήθεια ότι μια λέξη από την ίδια ρίζα, η λέξη *παρακλήτωρ*, εμφανίζεται στην μετάφραση των Εβδομήκοντα του βιβλίου του Ιώβ: «ακήκοα τοιαύτα πολλά· παρακλήτορες κακών πάντες» ή, όπως το αποδίδει η μετάφραση του Βάμβα, «πολλά τοιαύτα ήκουσα· άθλιοι παρηγορηταί είσθε πάντες». Η ατμόσφαιρα, όμως, της περικοπής του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου είναι πολύ διαφορετική απ' αυτήν του βιβλίου του Ιώβ. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός έχει τις τελευταίες Του συνομιλίες με τους μαθητές, πριν από το πάθος Του. Μεταξύ πολλών άλλων πολυτίμων διδασκαλιών Του αναγγέλλει ότι το λειτούργημα, το οποίο ο Ίδιος εκπληρούσε κοντά τους, σε λίγο θα το αναλάμβανε κάποιος άλλος, το Άγιο Πνεύμα. Ο Πατέρας θα τους έδιδε έναν «άλλον Παράκλητο».

Αν και από ετυμολογικής απόψεως η λέξη *παράκλητος* έχει την σημασία του «κεκλημένου παρά», δηλαδή αυτού που έχει κληθεί να βρίσκεται κοντά, και επομένως να συνηγορεί, δηλαδή του *συνηγούρου*, η λέξη περιέχει και την έννοια

του *παρηγορητή*, όπως διαπιστώσαμε και από το βιβλίο του Ιώβ. Κατά την διάρκεια της διακονίας Του στη γη, ο Κύριος Ιησούς παρηγόρησε, θεράπευσε, έθρεψε, συγχώρεσε αμαρτίες· ήταν παρηγορητής και συνήγορος. Το ίδιο, ακριβώς, λειτούργημα του Παρακλήτου εκπληρώνει το Άγιο Πνεύμα μετά την Ανάληψη του Χριστού και την έκχυση του Πνεύματος. Ο Χριστός, βέβαια, εξακολουθεί να είναι Παράκλητός μας «προς τον Πατέρα» (Α΄ Ιωαν. 2:1), Μέγας Αρχιερέας. Η διακονία όμως, του «άλλου» Παρακλήτου, του Πνεύματος, είναι ευρύτερη. Ο Χριστός, μάλιστα, είπε στους μαθητές: «συμφέρει εις εσάς να απέλθω Εγώ· διότι, εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει Αυτόν προς εσάς...» Και αυτό, ακριβώς, έγινε την ημέρα της Πεντηκοστής· ο Παράκλητος ήλθε.

Ο Παράκλητος είναι το αιώνιο δώρο του Πατέρα (Ιωαν. 14:6) και ενεργεί, όπως είπαμε, ως Παρηγορητής και ως Συνήγορος. Η αλήθεια αυτή εκφράζεται πολύ καλά και απ' αυτά που γράφει ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους Επιστολή: «ωσαύτως δε και το Πνεύμα *συναπταλαμβάνεται* τη ασθενοία ημών· το γαρ τι προσευξόμεθα καθό δει ουκ είδαμεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα *υπερεντυγχάνει* στεναγμοίς αλαλήτοις» (Ρωμ. 8:26). Οι δύο αυτές ενέργειες του *συ-*

νανπιλαμβάνεσθαι και του υπερεντυγ-
χάνειν περιλαμβάνονται στους δυο ρό-
λους του Παρακλήτου, τους οποίους α-
ναφέραμε.

Η παρουσίαση του Παρακλήτου, μεταξύ των πιστών και μέσα σε κάθε πιστό, ήταν εγγύηση ότι δεν θα έμεναν μόνοι. Ο Παράκλητος κάνει αισθητή την παρουσία του Χριστού στη ζωή του πιστού. Η αγάπη για τον Χριστό οδηγεί τον πιστό σε υπακοή στο λόγο Του, και αυτό έχει ως επακόλουθο την αγάπη του Πατέρα, ο οποίος μαζί με τον Υιό έρχονται και κατοικούν μέσα στον πιστό. Η καταπληκτική αυτή εμπειρία γίνεται αντιληπτή μόνο λόγω της παρουσίας του Παρακλήτου.

Ο Παράκλητος αναπληροί όλες τις ελλείψεις των πιστών. Τους οδηγεί στην αλήθεια, τους βοηθεί να κατανοήσουν το Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, και μέσω των χαρισμάτων (Α΄ Κορ. 12: 4-11), τα οποία διανέμει κατά την κρίση Του, δίδει στην Εκκλησία την δυνατότητα, όταν είναι ανάγκη, να ξεπερνά τους ανθρώπινους περιορισμούς της.

Είναι αξιοσημείωτο το ότι, ενώ ο Παράκλητος έρχεται στον κόσμο μας για να μαρτυρήσει για τον Χριστό (Ιωαν. 15:26), για να ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας (Ιωαν. 16:8), στέλνεται από τον Χριστό προς την Εκκλησία – «θέλω πέμψει Αυτόν προς εσάς» – πράγμα που σημαίνει ότι το ορμητήριό Του είναι η Εκκλησία. Εκείνος κάνει το έργο, αλλά το έργο γίνεται μέσω της Εκκλησίας. Την ημέρα της Αναλήψεώς Του, ο Κύριος ερμήνευσε στους μαθητές τα γεγονότα γύρω από το πάθος Του και την Ανάστασή Του, και πρόσθεσε: «Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων. Και ιδού, Εγώ αποστέλλω

την επαγγελίαν του Πατρός Μου εφ' υμᾶς· σεις δε καθίσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ, εωσού ενδυθήτε δυνάμιν εξ ύψους» (Λουκ. 24: 48, 49). Ο Παράκλητος είναι η δύναμη της Εκκλησίας. Όταν ήλθε την ημέρα της Πεντηκοστής, οι μαθητές μετατράπηκαν από μια ομάδα φοβισμένων αδύναμων ατόμων, σε γίγαντες δυνάμεως, πίστεως και τόλμης. Μετά το πρώτο κήρυγμα του Πέτρου, την ημέρα εκείνη, πίστεψαν 3000 άτομα για να επιβεβαιωθεί αμέσως αυτό που είχε πει ο Κύριος: «όσος πιστεύει εις Εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω, και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει». Η υπόσχεση αυτή δόθηκε στους πιστούς κάθε εποχής – «όσος πιστεύει εις Εμέ» – και στη σημερινή Εκκλησία. Η έλλειψη, όμως, ανάλογων αποτελεσμάτων μαρτυρεί την έλλειψη της δυνάμεως εξ ύψους. Χρειάζεται προσοχή και σοβαρότητα πάνω στο θέμα αυτό. Ο Παράκλητος δεν έρχεται απρόσκλητος ούτε σε επί μέρους εκκλησίες, ούτε σε επί μέρους πιστούς. Όπως όλες οι υποσχέσεις και ευλογίες του Θεού, λαμβάνεται κατά τρόπο συνειδητό και διά της πίστεως.

Πρέπει όμως να σημειώσουμε ακόμα κάτι πολύ σοβαρό και πολύ σημαντικό για την εποχή μας. Η παρουσία του Παρακλήτου «προδίδεται» από τον καρπό του Πνεύματος και από την ενότητα της Εκκλησίας. Γιατί εκεί όπου απουσιάζει η ενότητα και με ελαφρότητα προωθείται ο διχασμός του σώματος του Χριστού, υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι απουσιάζει ο Παράκλητος.

Δρ. Στυλιανός Δ. Δανιηλόπουλος

Ο άνθρωπος που του έδωσε ο Θεός ένα όνειρο

***Η μαρτυρία του Κορεάτη
Γιάγκι Τζο, ποιμένα της
μεγαλύτερης Αποστολικής
Εκκλησίας Πεντηκοστής του
κόσμου, όπως την αφηγείται
ο ίδιος σε ένα συνέδριο
στις ΗΠΑ***

Πριν από 25 χρόνια είχα φυματίωση. Οι γιατροί μου είχαν δώσει τρεις μήνες ζωής.

Κατέφυγα σε μάγους γιατρούς, σε χαρτορίχτρες, στο Βουδισμό για να βρω γιατριά, αλλά καμιά ελπίδα δε βρήκα. Κάθε μέρα που περνούσε με έφερνε πιο κοντά στο θάνατο.

Κατά ένα θαυμαστό τρόπο ήρθε ο Χριστός μέσα στην καρδιά μου. Όχι μόνο με έσωσε, αλλά με θεράπευσε και με βάπτισε με το Πνεύμα το Άγιο. Γνώρισα τις Αποστολικές Εκκλησίες Πεντηκοστής στην Αμερική και φοίτησα σε ένα από τα Βιβλικά τους Κολλέγια.

Τελείωσα το 1958 και επέστρεψα στην πατρίδα μου. Το όνειρό μου ήταν να κτίσω τη μεγαλύτερη εκκλησία της Κορέας. Είχα πολλά όνειρα τον καιρό εκείνο, αλλά ύστερα από τρεις μήνες στο έργο του Κυρίου άρχισα να αποθαρρύνομαι. Δεν είχα οδηγήσει ούτε μία ψυχή στο Χριστό. Μέσα σε έξι μήνες είχα εξαντλήσει όλα μου τα κηρύγματα. Άρχισα να αμφιβάλω για την κλήση μου στο έργο του Κυρίου. Με τη βοήθεια όμως του Θεού δεν έπαψα να έχω το όνειρο να κτίσω την μεγαλύτερη εκκλησία στην

Κορέα.

Μια μέρα πήρα ένα μέτρο και πήγα στη μεγαλύτερη εκκλησία της Σεούλ. Τη μέτρησα από μπρος μέχρι πίσω, κι από τη μια πλευρά ως την άλλη. Κάποιος που με είδε με ρώτησε τι κάνω. Όταν του είπα τι έκανα με πέρασε για τρελό.

Λίγες μέρες αργότερα ήρθαν μερικοί αδελφοί της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής από τις ΗΠΑ και έκαναν συναθροίσεις για μερικές εβδομάδες. Αποτέλεσμα ήταν να κτίσουν μια μεγαλοπρεπή εκκλησία στη Σεούλ λίγο πιο μεγάλη από κείνη που μέτρησα.

Σαν ποιμένας της εκκλησίας αυτής άρχισα να κηρύττω και να διακονώ το Λόγο του Θεού, αλλά για πολλές εβδομάδες μόνο μερικές ντουζίνες άνθρωποι έρχονταν στα κηρύγματα.

Μια μέρα σηκώθηκα πολύ πρωί και πήγα στην εκκλησία. Γονάπισα σε μια γωνιά κι άρχισα να κλαίω σα μικρό παιδί και να προσεύχομαι. Ξαφνικά ένιωσα να βρίσκομαι στην παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Άκουσα καθαρά το Θεό να μου μιλάει και να μου λέει: «Παιδί μου, πες πως οι Ισραηλίτες βγήκαν στην έρημο για να πιάσουν ορτύκια. Πόσα νομίζεις θα έπιαναν;»

«Κανένα», του απάντησα. «Στην έρημο δεν υπάρχουν ορτύκια».

Το Πνεύμα το Άγιο μου απάντησε: «Πόσα ορτύκια έπιαναν όταν έστειλα το Πνεύμα το Άγιο;»

«Πολλά. Τα ορτύκια έπεφταν σα βροχή» του απάντησα.

Εκείνος μου είπε: «Δε μπορώ να κάνω το ίδιο και για σένα; Ως τώρα στηρίχθηκες στη δύναμή σου και στην εξυπνάδα σου για να γεμίσεις την αίθουσα αυτή με κόσμο. Τώρα άφησε το Πνεύμα το Άγιο

να σε βοηθήσει και να ενεργήσει και θα δεις να έρχονται οι άνθρωποι στην εκκλησία σου σα βροχή».

Όταν συνήλθα έτρεμα ολόκληρος. Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος ήταν ολοζώντανη μέσα μου.

Αν και νόμισα πως είχα φοιτήσει από το σχολείο του Αγίου Πνεύματος όταν βαπτίστηκα με Πνεύμα Άγιο και μίλησα με γλώσσες, ο Θεός μου είπε πως έπρεπε να έχω συνεχώς επικοινωνία με το Άγιο Πνεύμα.

Μου είπε: «Το Πνεύμα το Άγιο είναι ο μεγάλος εταίρος στη διακονία σου κι εσύ είσαι ο μικρός. Κάθε λεπτό πρέπει να Το αναγνωρίζεις, να Το καλωσορίζεις, να Το εμπιστεύεσαι κι Εκείνο θα μιλά από μέσα σου και θα φέρνει ψυχές στην εκκλησία σου».

Από τη στιγμή εκείνη δεν έπαψα να αναγνωρίζω το Άγιο Πνεύμα σα συνέταιρο στη διακονία μου. Σε κάθε συναθροίση πριν βγω στον άμβωνα να κηρύξω έλεγα: «Και τώρα αγαπητό Άγιο Πνεύμα ας πάμε να κηρύξουμε μαζί». Κι όταν τελείωνα έλεγα: «Αγαπητό Άγιο Πνεύμα έκανες πολύ καλή δουλειά, πραγματικά σε θαυμάζω».

Μια μέρα, καθώς προσευχόμουν, το Άγιο Πνεύμα μου έδωσε κάτι παράξενες οδηγίες. Μου είπε: «Κλείσε τα μάτια σου και άρχισε να φαντάζεσαι πως ο τόπος αυτός είναι γεμάτος κόσμο γιατί Εγώ εργάζομαι με οράσεις και ενύπνια που είναι η γλώσσα μου. Εάν δεν έχεις οραματισμό Εγώ δεν μπορώ να εργαστώ μαζί σου».

Από τότε, κάθε φορά που έβγαينا στον άμβωνα, έβλεπα τις καρέκλες και οραματιζόμουν πως είναι γεμάτες. Έλεγα: «Σας καλωσορίζω όλους». Μιλούσα

σα να είχα ένα μεγάλο πλήθος μπροστά μου.

Τότε άρχισε το Άγιο Πνεύμα να κάνει θαυμαστά πράγματα ανάμεσά μας. Έπρεπε όμως πρώτα να μάθω ότι οι οράσεις και τα ενύπνια ήταν η γλώσσα του Αγίου Πνεύματος πριν να δω αποτελέσματα. «Όπου δεν υπάρχει όρασις ο λαός διαφθείρεται» (Παροιμ. 29:18).

Η διακονία μου στη Σεούλ άρχισε με οραματισμό. Το 1962 είχαμε 1000 νέες ψυχές. Το ίδιο και το 1963. Το 1964 όμως άρχισα να το παίρνω επάνω μου. Άρχισα να υπερηφανεύομαι. Ευτυχώς ο Θεός δε μ' άφησε στην κατάσταση αυτή!

Μια Κυριακή πρωί άρχισα να έχω προβλήματα με την καρδιά μου. Έπεσα στο πάτωμα αλλά την ώρα που έπεφτα παραπονέθηκα στον Κύριο λέγοντας, «γιατί Κύριε με τιμωράς μπροστά στα μάτια των ανθρώπων; Γιατί δεν έπεσα μέσα στο γραφείο μου αλλά μπροστά στο ακροατήριό μου;» Μετά το πέσιμο η καρδιά μου άρχισε να κτυπά πολύ δυνατά. Μου ήταν αδύνατο να κηρύξω.

Ένας από τους πιο διάσημους γιατρούς της Κορέας με εξέτασε και μου είπε πως έπρεπε να σταματήσω να κηρύττω. «Η καρδιά σου είναι σαν την καρδιά ενός 70χρονου ανθρώπου. Είσαι πολύ εξαντλημένος. Αν συνεχίσεις έτσι, θα πεθάνεις».

Δεν ήθελα να αφήσω το έργο του Κυρίου. Η ζωή μου ήταν το έργο, αλλά ήξερα πως έπρεπε να κάνω κάτι για να μην κουράζομαι.

Μια μέρα καθώς προσευχόμουν και διάβαζα την Αγία Γραφή, το Άγιο Πνεύμα άρχισε να με οδηγεί σε εδάφια της Καινής Διαθήκης που είχαν να κάνουν με κατ' οίκον ομάδες. Πίστεψα πως

αυτή ήταν η μόνη λύση στο πρόβλημά μου.

Έτσι, κώρισα όλες τις γυναίκες σε ομάδες για να ευαγγελίσουν διάφορες περιοχές της πόλης.

Τα αποτελέσματα ήταν απερίγραπτα. Η εκκλησία άρχισε να αυξάνεται κατά χιλιάδες το μήνα, όχι το χρόνο. Το 1978 το Άγιο Πνεύμα μου είπε να προσευχηθώ και να ζητήσω από τον Κύριο να αυξήσει τον αριθμό σε 3000 ψυχές το μήνα. Προσευχήθηκα και νήστεψα. Τον Μάρτιο του 1979 είχα 81.555 μέλη στην εκκλησία μου.

Όλα άρχισαν με ένα όνειρο. Αν έχεις κι εσύ τον διακαή πόθο να κτίσεις μια μεγάλη εκκλησία, πάρε το πινέλο της προσευχής, βούτηξέ το στη μελάνη του Λόγου του Θεού και άρχισε να ζωγραφίζεις τα όνειρα και τις οράσεις σου στο πανί της φαντασίας σου με πίστη.

Η εκκλησία μας αυξάνεται όχι γιατί το κίριό της είναι μεγάλο, ή γιατί ο ποιμένας της είναι καλός, αλλά επειδή οι πιστοί οδηγούν τους γείτονές τους στο Χριστό, μέσω των κατ' οίκον συναθροίσεων.

Η σύστασή μου στους επικεφαλής των ομάδων είναι: «Μην βγαίνετε έξω από τη γειτονιά σας. Ο καλύτερος τόπος να ευαγγελίσετε ψυχές είναι η γειτονιά σας».

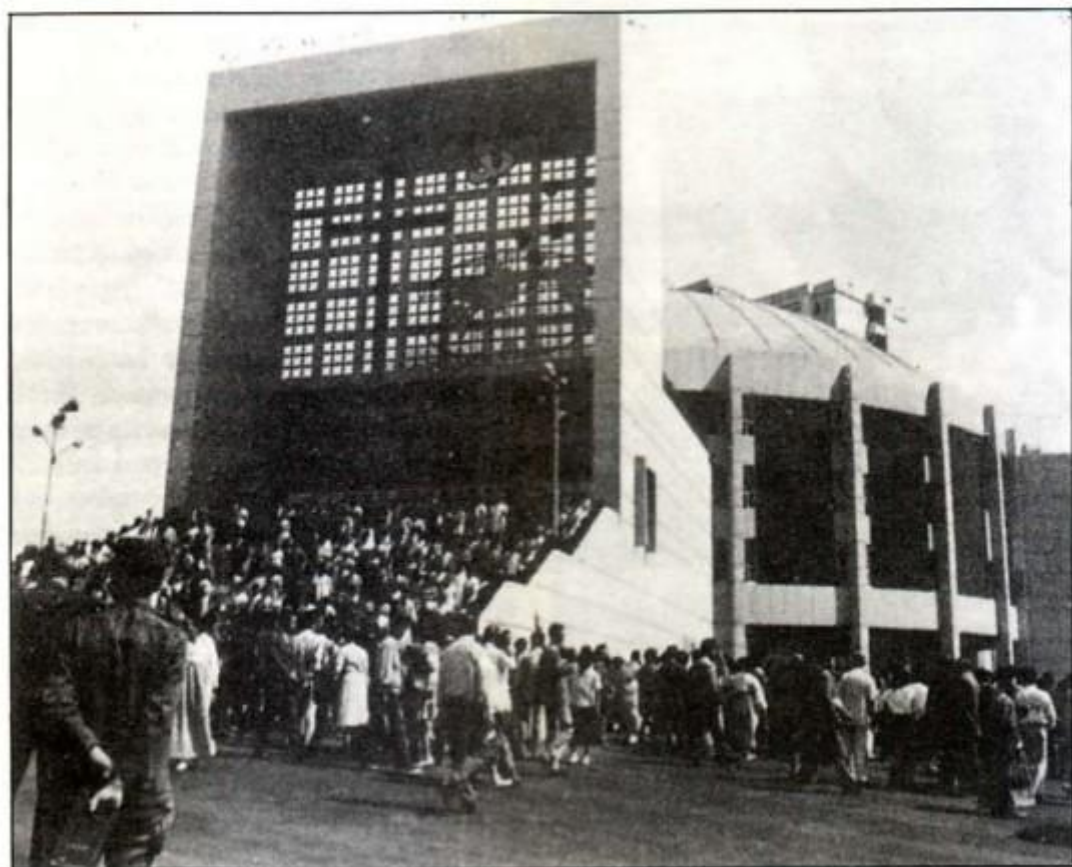
Επίσης, μια άλλη σύστασή μου είναι: «Μην ευαγγελίζετε αμέσως τις ψυχές. Μάθετε πρώτα τι ανάγκη έχουν. Αν έχασαν κάποιο αγαπητό τους πρόσωπο, ή αν έχουν οικογενειακά προβλήματα ή αν δεν πάει καλά η δουλειά τους. Ενδιαφερθείτε για τις ανάγκες τους και δείξτε τους αγάπη. Έπειτα, προσκαλέστε τους στη συνάθροιση του σπιτιού σας.

Μια από τις πιο τελευταίες διακονίες μας είναι η διακονία στις πολυκατοικίες. Από τη στιγμή που οι άνθρωποι αυτοί μετακομίσουν στα διαμερίσματά τους δεν τους ξαναβλέπεις πια. Αν κάποιος κτυπήσει την πόρτα τους κοιτάζουν μέσα από την τρύπα της πόρτας και λένε: «Όχι, δε θέλουμε τίποτα απ' αυτά που πουλάς».

Μια αδελφή από τις κατ' οίκον ομάδες συνέλαβε μια ιδέα. Επί δύο ώρες την ημέρα ανεβοκατεβαίνει τα ασανσέρ βοηθώντας τις μπιτέρες που έχουν μωρά στα καροτσάκια και τους ηλικιωμένους που κουβαλούν ψώνια στα χέρια τους. Συ-

σπίνεται και στη συνέχεια τους ζητά το τηλέφωνό τους. Με τον τρόπο αυτό γνωρίζεται μαζί τους και στο τέλος τους προσκαλεί στην κατ' οίκον συνάθροιση της γειτονιάς. Με τον τρόπο αυτό και με άλλους τρόπους που το Άγιο Πνεύμα μας δίνει, μπορώ να πω πως αυτή τη στιγμή που σας μιλώ λειτουργούν 7.000 κατ' οίκον συναθροίσεις μέσα στη Σεούλ.

Η αύξηση της εκκλησίας μας οφείλεται σε δύο λόγους: στην καθημερινή επικοινωνία και εξάρτηση από το Άγιο Πνεύμα και στον οραματισμό των στελεχών της.

Οι ρίζες της πεντηκοστής μιλάνε

Στο στερέωμα της ζωής υπάρχουν κάποιες φυσιολογικές που στέλνουν ξεχωριστή ακινοβολία στον πλανήτη του Χριστιανικού κόσμου είτε γιατί από «κοιλίας μητρός» ξεχωρίστηκαν από τον Κύριο, είτε γιατί από εκλογή δική τους αφιερώθηκαν στο Θεό, χαράζοντας έτσι βαθιά και ανεξίτηλα χνάρια για απομίμηση.

Κανείς δεν θα περίμενε πως, το μικρό μωρό που έπεσε από την πλάτη της μάνας του μέσα στο φρεσκοκοιτοβαγμένο και ποδοπατημένο από Ελληνικά και Τουρκικά πόδια, χιόνι, θα ζούσε και κάποια μέρα θα μετέδιδε τις πνευματικές του ρίζες στα παιδιά του κι εκείνα με τη σειρά τους στα παιδιά τους. Οι ρίζες δεν ξεριζώνονται εύκολα.

«Λέγομαι Όλγα Ξανθοπούλου. Γεννήθηκα στις 18 Ιανουαρίου του 1919 σε ένα χωριό της Αρζούντας. Ο πατέρας μου, αν και ήταν Ορθόδοξος, σπούδασε σε Ευαγγελικό Κολλέγιο και πήρε από κει τις πνευματικές του ρίζες.

Όταν ήρθαμε πρόσφυγες στην Ελλάδα αρχίσαμε να πηγαίνουμε στην Ευαγγελική Εκκλησία.

Μια μέρα, δυο αδελφοί της Πεντηκοστής, ο αδελφός Μάμαλης και ο αδελφός Δικτυόπουλος, επισκέφθηκαν το χωριό μου, τη Σεβαστή Κατερίνης και έκαναν συναθροίσεις. Από περιέργεια πήγα στην εκκλησία Πεντηκοστής. Το θέαμα που αντίκρισα μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Όλοι ήταν γονατισμένοι και με τα χέρια υψωμένα προσεύχονταν. Μέσα σ' εκείνους που προσεύχονταν ήταν και ο μακαρίτης ο άντρας μου που σκοτώθηκε στον πόλεμο. Ενώ στην αρχή ήταν αντίθετος στα λόγια του πατέρα μου, αργότερα άλλαξε. Εγώ ακόμη δεν είχα αναγεννηθεί. Προσευχόμουν στον Κύριο να με αναγεννήσει. Θεωρούσα τον εαυτό μου πολύ αμαρτωλό.

Ένα βράδυ είδα στον ύπνο μου ένα όνειρο. Είδα μια πύλη με μια επιγραφή επάνω: «το αίμα του Ιησού Χριστού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας». Από τη μια η προσευχή του

συζύγου μου και από την άλλη το όνειρο αυτό με έκαναν να δώσω την καρδιά μου στο Χριστό. Ακολούθησαν μερικές μέρες νηστείας και προσευχής. Την εβδομάδα εκείνη πληρώθηκε με Πνεύμα Άγιο ο σύζυγός μου. Την ίδια μέρα που πληρώθηκε ο σύζυγός μου, αναγεννήθηκε η πεθερά μου. Λίγες μέρες αργότερα, αντίμερα των γενεθλίων μου, πληρώθηκα εγώ με Πνεύμα Άγιο και μίλησα καθαρά Αγγλικά που δεν ήξερα καθόλου. Ήσαλλα και ύμνους πνευματικούς.

Τις μέρες εκείνες πολλοί αναγεννήθηκαν, βαπτίστηκαν με Πνεύμα Άγιο και θεραπεύτηκαν. Ένα χρόνο αργότερα βαπτίστηκα στο νερό, στην παραλία του Κορινού, μαζί με άλλους αδελφούς.

Μεσολάβησε ο πόλεμος. Έχασα τον άντρα μου. Πέρασα μεγάλη φτώχεια και πείνα αλλά ο Θεός δεν μ' άφησε.

Πριν ένα χρόνο δεν αισθανόμουν καλά. Πήγα στο γιατρό να εξετασθώ. Οι εξετάσεις έδειξαν ότι το σάκκαρό μου ήταν πολύ ανεβασμένο. Μετά το σάκκαρο, μου παρουσιάστηκε θυρεοειδοπάθεια. Στις παγωνιές του 1986 έπεσα και κτύπησα το πόδι μου πολύ άσχημα. Άρχισα να ταλαιπωρούμαι στα νοσοκομεία. Από τη στενοχώρια μου ανέβηκε πάλι το σάκκαρό μου. Μέσα στον πόνο και τη δοκιμασία αυτή είδα ένα όνειρο που μου έδωσε θάρρος. Είδα τον ήλιο να δύει ενώ ανέβαινα ένα ανηφορικό κι ανώμαλο ύψωμα. Όταν έφτασα στην κορφή του υψώματος κοίταξα κάτω κι είδα ένα ποτάμι να κυλά. Τα νερά του ήταν πεντακάθαρα. Από αντίκρου άκουσα φωνές γνωστές να με καλούν και να με παρακινούν να πηδήξω το ποτάμι. Εγώ δίσταζα λέγοντας πως το βήμα μου δεν φτάνει να το πηδήξω. Μέσα από όλες τις φωνές ξεχώρισα τη φωνή τηςμανούλας μου που μου έλεγε: «Όλγα, μην προσπαθείς να περάσεις το ποτάμι, αν δεν στεγνώσει πρώτα». Τότε σήκωσα τα μάτια μου και αντίκρυσσα το κάλλος του παραδείσου. Λόγια ανθρώπινα δεν είναι ικανά

να περιγράψουν την ομορφιά του τόπου που είδα.

Πέρσι το Πάσχα, (1988) δεν ήμουν καθόλου καλά. Αισθανόμουν πως έσβυνα. Με έφεραν από την Κατερίνη στη Θεσσαλονίκη με ταξί. Είχα χάσει την επαφή με το περιβάλλον μου. Πέρασα τέσσερις μέρες μέσα στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας. Οι γιατροί με είχαν ξεγράψει. Την τέταρτη μέρα συνήλθα και είπα «Δόξα στον Κύριο». Οι γιατροί τα έχασαν. Από τη στιγμή εκείνη η υγεία μου όλο και προς το καλύτερο πηγαίνει. Θυμήθηκα το όνειρο που είδα και είπα στους δικούς μου ότι η ώρα μου δεν ήρθε ακόμη. Ο ποταμός δεν στέγνωσε για να μπορέσω να περάσω στην απέναντι μεριά. Από τότε ένας χρόνος πέρασε και ακόμη είμαι στη ζωή, ίσως γιατί έπρεπε να κάνω αυτή την ομολογία και να συμμεριστώ με τα αδέρφια μου τα μεγαλεία του Κυρίου.

Σε όλο το διάστημα της ζωής μου ο Κύριος με σπίριζε με το Λόγο Του και με πνευματικές οράσεις και ενύπνια. Πολύ Τον ευχαριστώ.

Ο διακαής μου πόθος είναι να πιστέψουν οι νέοι μας στα θαύματα και στις υπερφυσικές ενέργειες του Αγίου Πνεύματος για να μπορέσει να εργαστεί Κύριος ανάμεσά τους».

Οι πνευματικές ρίζες της αδελφής μας αυτής μεταδόθηκαν και στα παιδιά της. Ένα από αυτά είναι η πιστή και ακούραστη στο έργο του Κυρίου, αδελφή Βικτωρία Σιδηροπούλου, σύζυγος του αδελφού Φιλόλογου Σιδηρόπουλου.

Η αληθινή ιστορία ενός ευλογημένου και διάσημου Ευαγγελιστή, που η ζωή του φλεγόταν για το Θεό κι η πίστη του ξεπερνούσε όλα τα όρια της λογικής.

Γεννήθηκε το 1859 σ' ένα φτωχικό καλύβι στο MENSTON (Μένστον) του YORKSHIRE (Γιόρκσαϊρ) της Μεγάλης Βρετανίας.

Την ίδια ακριβώς χρονιά μια μεγάλη αναζωπύρωση του Αγίου Πνεύματος σάρωνε ολόκληρη τη χώρα της Ιρλανδίας. Δυο χρόνια πριν, μια μεγάλη αναζωπύρωση άρχισε στην Αμερική που αγκάλιασε κάθε μεγάλη πόλη και έφερε κατά εκατοντάδες τους αμαρτωλούς στα πόδια του Χριστού. Υπολογίζεται πως κάθε μήνα 50.000 ψυχές έδιναν ομολογία πίστης στο Θεό. Στο μεταξύ τα νέα έφταναν και στη Βρετανία. Η φλόγα της αναζωπύρωσης άρχισε να μεταδίδεται κι εκεί με ταχύ μάλιστα ρυθμό. Ολόκληρη η Βρετανία καιγόταν κυριολεκτικά με τη φλόγα της αναζωπύρωσης. Ο Ευαγγελιστής SPURGEON (Σπέρτσιον) κήρυττε μπροστά σε τεράστια πλήθη κόσμου στο Λονδίνο. Σε κάθε συνάθροιση ήταν αμέτρητες οι ψυχές που δέχονταν το Χριστό για Σωτήρα και Κύριό τους.

Στην Ουαλία, ο CHRISTMAS EVANS (Έβανς) άρχισε μια αξιοθαύμαστη ευαγγελιστική διακονία. Στις συναθροίσεις του η παρουσία του Αγίου Πνεύματος ήταν τόσο ζωντανή που με δυσκολία συγκρατιόταν ο ενθουσιασμός και το ξεσπάθωμα των πιστών. Η ανεκλάλητη αυτή χαρά που σπινθηροβολούσε στα πρόσωπα των πιστών, έφερε τους αμαρτωλούς κατά εκατοντάδες στο Χριστό. Η αναζωπύρωση άρχισε να μπαίνει και μέσα στις Μεθοδοδικές εκκλησίες του WESLEY (Ουέσλεϊ) σε

SMITH WIGGLESWORTH

(Σμιθ Γουίγκλγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση: Η.Τ.

όλη τη Βρετανία. Οι καρδιές άρχισαν να θερμαίνονται κατά ένα παράξενο τρόπο. Ο WILLIAM BOOTH (Μπουθ), ο ιδρυτής του Στρατού της Σωτηρίας, την ίδια χρονιά, το 1859, αφιερώθηκε σε ένα πολύ περίεργο τρόπο ευαγγελισμού. Άρχισε να κηρύττει το Ευαγγέλιο στις φτωχογειτονιές του ανατολικού Λονδίνου.

Άνθρωποι από τα κατώτερα στρώματα, οι χειρότεροι αμαρτωλοί, μεταμορφώνονταν σε αγίους και γίνονταν οι ίδιοι κήρυκες. Το Ευαγγέλιο άρχισε να διαδίδεται σε κάθε γωνιά της χώρας.

Μέσα στην τεταμένη αυτή ατμόσφαιρα της αναζωπύρωσης που εμπνευστής και εμρηστής της δεν ήταν κανένας άλλος παρά το Άγιο Πνεύμα, γεννήθηκε ο Σμιθ Γουίγκλγουορθ, ένας από τους λαμπαδοφόρους της πίστης και

O Smith Wigglesworth to '87

του Πνεύματος. Αφηγείται ο ίδιος την ιστορία του:

«Ο πατέρας μου ήταν πολύ φτωχός. Δούλευε πολλές ώρες τη μέρα για να βγάλει το μεροκάματο και να συντηρήσει τη μητέρα μου κι εμάς: τρία αγόρια κι ένα κορίτσι.

Θυμάμαι ένα παγωμένο πρωινό που πήγε να ανοίξει ένα χαντάκι, μήκους έξι περίπου μέτρων και ενός μέτρου βάθους και να το ξαναγεμίσει, μόνο για 130 δραχμές. Η μητέρα μου του είπε να περιμένει μέχρι να λιώσει το χιόνι για να είναι πιο εύκολη η δουλειά, αλλά εκείνος δεν περίμενε επειδή ήξερε πως είχε μεγάλη ανάγκη αυτά τα χρήματα. Άρχισε τη δουλειά με μια αξίνα στο χέρι. Το χιόνι έφτανε τα 90 εκατοστά. Κάτω όμως από την παγωμένη επιφάνεια το χώμα

ήταν μαλακό. Καθώς έσκαβε, ένα πουλάκι πέταξε κοντά του, έπιασε ένα σκουληκάκι, το έφαγε και ύστερα πέταξε σ' ένα κλαδί ενός κοντινού δέντρου. Από το κλαδί πάνω άρχισε να κελαηδάει χαρούμενα και να δοξάζει το Θεό. Ο πατέρας μου ως τη στιγμή εκείνη ήταν πολύ άκεφος. Ακούγοντας όμως το κελάηδημα του πουλιού πήρε θάρρος και συνέχισε το σκάψιμο με καινούρια δύναμη, λέγοντας στον εαυτό του: «Αν το πουλί αυτό μπορεί να κελαηδάει έτσι για ένα σκουληκάκι, τότε μπορώ κι εγώ να δουλέψω σαν πατέρας για να συντηρήσω την καλή μου γυναίκα και τα τέσσερά μου παιδιά».

Όταν ήμουνα έξι χρονών έπιασα δουλειά στα χωράφια: έβγαζα και καθάριζα γογγύλια. Θυμάμαι πώς πρήζονταν τα λεπτά μου χέρια καθώς δούλευα απ' το πρωί ως το βράδυ.

Όταν έγινα επτά χρονών έπιασα δουλειά, μαζί με το μεγαλύτερο αδελφό μου, σ' ένα εργοστάσιο που επεξεργαζόταν μαλλί. Ο πατέρας μου έπιασε κι αυτός δουλειά στο ίδιο εργοστάσιο σαν υφαντής. Η κατάσταση του σπιτιού μας από τότε καλυτέρευσε και το φαγητό έγινε περισσότερο.

Ο πατέρας μου αγαπούσε πολύ τα πουλιά, όμως κι εγώ δεν έπεφτα παρακάτω. Κάθε ευκαιρία που είχα την ξόδευα ψάχνοντας να βρω φωλιές πουλιών. Είχα γίνει αρκετά έμπειρος στο χόμπι μου αυτό, που, εκτός από διασκεδαστικό, μου άφηνε και λίγα κέρδη.

Συνεχίζεται

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΩΣΤΗΣ

ΑΛΒΑΝΙΑ

Μια από τις πιο απομονωμένες και καταπιεσμένες χώρες της Ευρώπης. Από το 1948 εκατοντάδες πιστοί μαρτύρησαν και φυλακίστηκαν για την πίστη τους στο Θεό. Η Αλβανία καυχείται ότι είναι η πρώτη αθεϊστική χώρα του κόσμου. Το 1967 κήρυξε παράνομες όλες τις θρησκείες και έκλεισε 2.169 εκκλησίες και τζαμιά. Σήμερα το 30% του πληθυσμού είναι Χριστιανοί. Πώς συμβαίνει αυτό; Μέσω του ραδιοφώνου. Δύο εκατομμύρια Αλβανών που ζούνε στα σύνορα της Γιουγκοσλαβίας και τρία εκατομμύρια που ζούνε μέσα στην Αλβανία ακούνε το σωτήριο μήνυμα του Ευαγγελίου μέσω του ραδιοφώνου. Προσεύχεσθε να χρίσει ο Κύριος τα μηνύματα αυτά με Πνεύμα Άγιο ώστε να σωθούν οι ψυχές που τα ακούνε. Προσεύχεσθε ιδιαίτερα για την ηγεσία της χώρας.

Εκκλησία της Πεντηκοστής στην Ουγγαρία

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Σύμφωνα με τις αναλύσεις κάποιου διάσημου Ούγγρου κοινωνιολόγου, οι Χριστιανικοί γάμοι και οι βαπτίσεις στη χώρα αυτή έχουν παρουσιάσει αύξηση τα τελευταία χρόνια. Ο αριθμός αυτών που εκκλησιάζονται σε εκκλησίες της Πεντηκοστής παρουσιάζει συστηματική άνοδο τα τελευταία είκοσι χρόνια. Μόνο το 19% του λαού έχει Αγία Γραφή. Αυτό οφείλεται στο ότι από το 1948 μέχρι το 1968 υπήρχε έλλειψη Αγίων Γραφών στην Ουγγρική γλώσσα. Ο αριθμός αυτός στα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί κατά πολύ. Ο λαός της Ουγγαρίας αναγνωρίζει ότι έχει ανάγκη από κάτι και ο μόνος που μπορεί να ικανοποιήσει την ανάγκη αυτή είναι ο Χριστός. Προσεύχεσθε για την Ουγγαρία.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Ευχάριστα μηνύματα καταφθάνουν από το Ηράκλειο Κρήτης. Στις 22 Απριλίου 1989, μέσα σε μια πλεκτρισμένη από την παρουσία του Θεού ατμόσφαιρα, έγιναν τα εγκαίνια της νέας αίθουσας της εκεί αδελφικής εκκλησίας. Αδελφοί από τη Μακεδονία, Αττική και τα γειτονικά Χανιά πλούτισαν με την παρουσία και τα ζωντανά μηνύματά τους τη συνάθροιση. Μετά το πέρας της συναθροίσεως έγινε η αφιέρωση της αίθουσας και του υπεύθυνου του έργου σ' αυτή την πόλη, αδελφού Αντώνη Ξενάκη.

Με τη χάρη του Κυρίου το έργο στο Ηράκλειο αυξάνει σταθερά. Μέσα σε 15 μέρες τέσσερα άτομα έδωσαν την καρδιά τους στο Χριστό. Κάθε βδομάδα, μετά από προσευχή, άτομα της εκκλησίας βγαίνουν στα προάστεια της πόλης όπου ψέλνουν, μιλάνε για τον Κύριο και μοιράζουν

φυλλάδια. Ενθαρρυντική είναι η ανταπόκριση εκείνων που εκφράζουν την επιθυμία να δώσουν την καρδιά τους στο Χριστό για να τους αναγεννήσει.

Ειρ. Ξανάκη

Οι αδελφοί ζητάνε τις προσευχές μας όπως ο Κύριος τους δώσει ένα πιο κατάλληλο κτίριο με τους απαιτούμενους χώρους για να μπορεί να λειτουργεί πιο άνετα η εκκλησία. Ας συμμεριστούμε όλοι μας αυτό το αίτημα κι ας προσευχηθούμε γι' αυτό.

ΒΑΓΙΑ

Στις 10 Ιουνίου έγινε το περιφερειακό Συνέδριο της Νότιας Ελλάδας. Αν και περιφερειακό η προσέλευση ήταν τόσο μεγάλη που πήρε τη μορφή Πανελλαδικού. Νέοι από την Αθήνα, την Κρήτη, τη Λαμία, τη Θήβα, τη Θεσσαλονίκη και την Καβάλα ήρθαν γεμάτοι όρεξη και ενθουσιασμό για να περάσουν λίγες ώρες σε μια ιδιαίτερη συντροφιά με τον Κύριο και τα άλλα αδέρφια τους. Το θέμα του Συνεδρίου ήταν «Αγρυπνείτε και Προσεύχεσθε». Ένα πολύ σημαντικό και επίκαιρο θέμα που προβλημάτισε πολλούς νέους γιατί ο Κύριος μίλησε μέσα απ' αυτό δυνατά στην καρδιά τους. Ανάμεσα στους χαιρετισμούς, τις σύντομες σκέψεις και προτροπές που έφεραν αδελφοί από διάφορα μέρη και διάφορες εκκλησίες, ακούστηκαν και ομολογίες νέων που πολύ παραστατικά περιέγραφαν τι έχει κάνει ο Χριστός στη ζωή τους. Στο κάλεσμα για αναγέννηση ανταποκρίθηκαν δύο ψυχές. Ευχαριστούμε το Θεό γι' αυτό. «Τέτοια Συνέδρια πρέπει να γίνονται πιο συχνά» ήταν η γενική εντύπωση των συνέδρων «γιατί μας δίνονται ευκαιρίες να δοξάσουμε το Θεό μέσα από την προσευχή, την υμνωδία και την κοινωνία με αδέρφια από όλη την Ελλάδα».

Π. Παπαλουκάς

ΕΓΚΑΙΝΙΑ: Άποψη Αίθουσας, Σύναξη 2-7-89

ΑΘΗΝΑ

Μία ακόμη αίθουσα άνοιξε στη μητροπολιτική πρωτεύουσα της πατρίδας μας για να ακουστεί το σωτήριο μήνυμα του Ευαγγελίου. Στις 2 Ιουλίου εγκαινιάστηκε και αφιερώθηκε στον Κύριο η αίθουσα του ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΧΡΙΑΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΗΣ της Σύναξης του Θεού, οδός Σωκράτους 11, 6ος όροφος. Ο αδελφός Τζίμης Ζαχαρίου που είναι ο ποιμένας του έργου αυτού υπήρξε και ο πρωτεργάτης του από το 1986 όταν άρχισε για πρώτη φορά συναθροίσεις σε ένα σπίτι. Αδελφοί από διάφορες εκκλησίες, μεταξύ αυτών και ο αδελφός Π. Κατριώσης, πρόεδρος της συνόδου των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής, πλούτισαν με το χαιρετισμό και τις προτροπές τους την ατμόσφαιρα της ημέρας αυτής. Το κύριο μήνυμα από το Λόγο του Θεού, (Ματθ. 12:42) «...ιδού και πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ» το έφερε ο αδελφός Πάρου, διευθυντής των ιεραποστολών της Σύναξης του Θεού στην Ευρώπη. Το πρόγραμμα πλαισιώθηκε από μουσική από το συγκρότημα Αδάμ II και τις αδελφές Κυριακίδου που έψαλλαν. Η παρουσία του Κυρίου ήταν ζωντανή και η ευλογία Του μεγάλη. Προσεύχεσθε όπως ο Κύριος ευδώσει το έργο αυτό και το αυξήσει προς κάθε κατεύθυνση.

Γ. Ζαχαρίου

Λυδία - Καβάλας

ΛΥΔΙΑ ΚΑΒΑΛΑΣ

1η Ιουλίου 1989. Μέρα αξέχαστη και θαυμαστή, όταν με την πρωτοβουλία της επιτροπής των νέων της Συνόδου της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής οργανώθηκε βάπτισμα εν ύδατι στο ποτάμι της Λυδίας. Οι αποστολικές μέρες ξανάζησαν και πάλι αφήνοντας έντονα τα χνάρια τους στη μνήμη μας.

Αδέλφια από διάφορα μέρη της πατρίδας μας, από τα βόρεια σύνορα, το Νέο Πετρίτσι, μέχρι τη Μυτιλήνη και τη νότια Κρήτη, γύρω στα 200 άτομα, συγκεντρώθηκαν κάτω από τα ψηλά πλατάνια, κατά μήκος του ποταμού, για να απολαύσουν την παρουσία του Θεού σε μια αδελφική κοινωνία πιστών. Μετά από αρκετή ώρα υμνωδίας και ευχαριστίας σ' Εκείνον που «τα πάντα έκανε με σοφία» ακολούθησε ένα ζωντανό μήνυμα του Ευαγγελίου από την Α' Πέτρου 2:9 με έμφαση στην υψηλή καταγωγή του λαού του Θεού και την ιερή αποστολή του.

Μετά το μήνυμα του Ευαγγελίου εννέα άτομα ομολόγησαν μπροστά σε όλους το έργο του Θεού στη ζωή τους και εξέφρασαν την επιθυμία να υποταχθούν στο Λόγο του Θεού: «μετανοήσατε, και ας βαπτισθεί έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού...». Η εικόνα θύμιζε μια άλλη εικόνα που ξετυλίχθηκε πριν 2.000 χρόνια όταν η πρώτη Ευρωπαϊά γυναίκα, η Λυδία, βαπτιζόταν στο ίδιο ποτάμι με όλη την οικογένειά της. Ιερές είναι πάντα οι στιγμές εκείνες που ο πιστός δείχνει έμπρακτα την υποταγή του στο Λόγο του Θεού.

Η επόμενη σκηνή θύμιζε και πάλι αποστολικούς χρόνους. Όλοι οι αδελφοί συγκεντρωμένοι γύρω από ένα κοινό τραπέζι χάρηκαν τις υλικές ευλογίες του Θεού, που είναι «Δοτήρας κάθε καλού δωρήματος».

Λυδία - Καβάλας

Το απόγευμα συνεχίστηκε η υμνωδία και η προσευχή. Οι νέοι της Καβάλας πλούπισαν την ατμόσφαιρα της λατρείας με τους χαρμόσυνους τόνους τους. Ακολούθησαν μηνύματα από εργάτες του Ευαγγελίου. Πολύ επίκαιρο και πλούσιο ήταν το μήνυμα για το Βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος. Αντίθετα με τα ήσυχα νερά του ποταμού της Λυδίας που κυλούσε στο βάθος, τα λόγια του Κυρίου μας από τον Λόγο Του «αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθει το Άγιο Πνεύμα εφ' υμάς» ακούστηκαν με δύναμη.

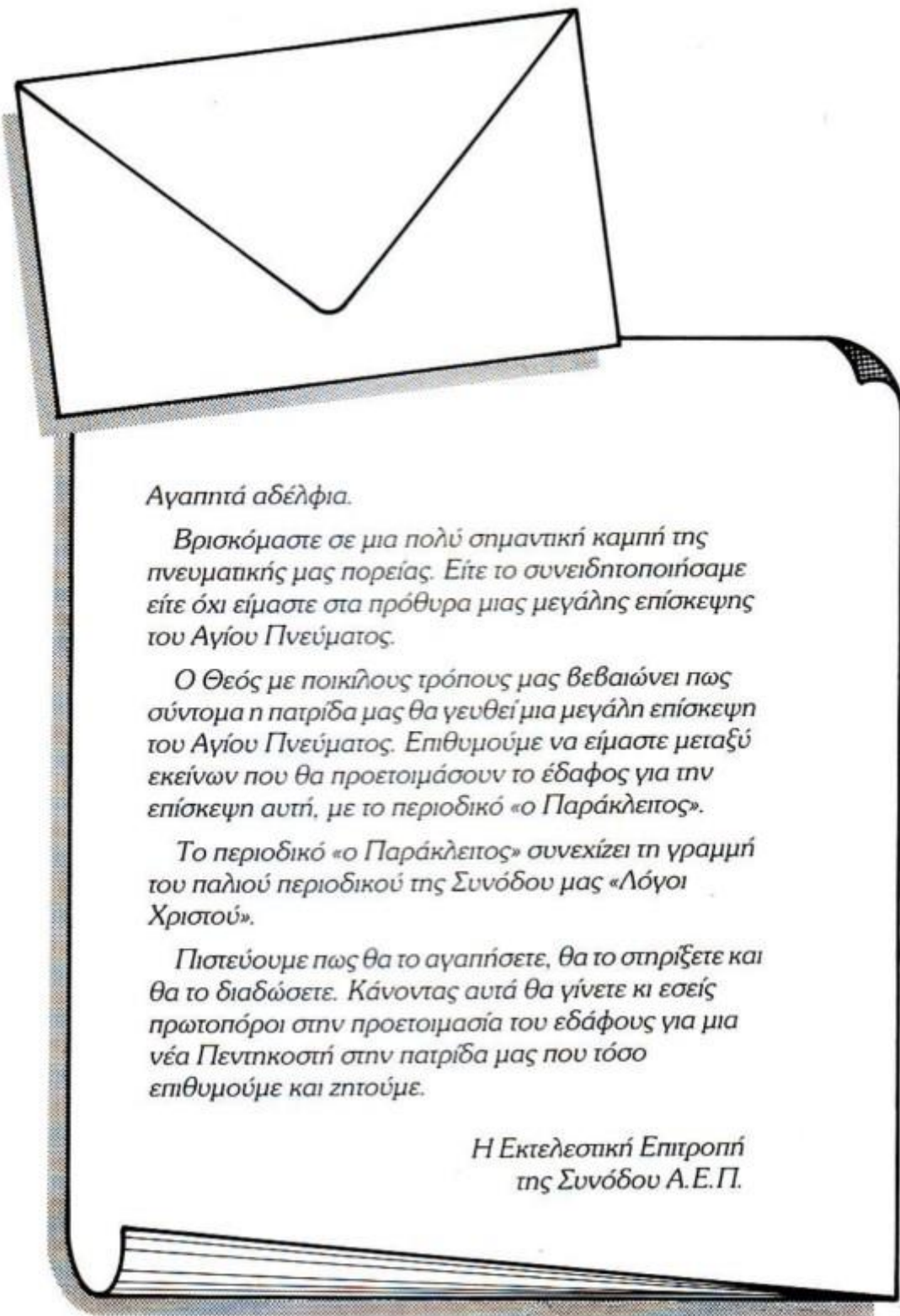
Όλη η μέρα ήταν γεμάτη από αγαλλίαση και ευφροσύνη που έκανε τις καρδιές μας να νιώθουν πολύ κοντά η μία στην άλλη κι αυτό γιατί η παρουσία του Θεού ήταν δυναμική και ζωντανή από το πρωί ως το βράδυ.

Ιωάν. Ιορδανίδης

45η Ετησία Γενική Συνέλευση Συνόδου ΑΕΠ

Οι εργασίες της Συνόδου φέτος θα γίνουν στα Βάγια. Θα αρχίσουν τη Δευτέρα, 30 Οκτωβρίου, ώρα 10.30 π.μ. και θα τελειώσουν το μεσημέρι της Τετάρτης (1.10.1989).

Παρακαλούνται όλα τα μέλη της Συνόδου να ῥθουν με προσευχή και νηστεία καθώς θα συζητηθούν θέματα που αποβλέπουν στη δόξα του Κυρίου και την αύξηση της βασιλείας Του στη χώρα μας.

Αγαπητά αδέρφια.

Βρισκόμαστε σε μια πολύ σημαντική καμπή της πνευματικής μας πορείας. Είτε το συνειδητοποιήσαμε είτε όχι είμαστε στα πρόθυρα μιας μεγάλης επίσκεψης του Αγίου Πνεύματος.

Ο Θεός με ποικίλους τρόπους μας βεβαιώνει πως σύντομα η πατρίδα μας θα γευθεί μια μεγάλη επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος. Επιθυμούμε να είμαστε μεταξύ εκείνων που θα προετοιμάσουν το έδαφος για την επίσκεψη αυτή, με το περιοδικό «ο Παράκλητος».

Το περιοδικό «ο Παράκλητος» συνεχίζει τη γραμμή του παλιού περιοδικού της Συνόδου μας «Λόγοι Χριστού».

Πιστεύουμε πως θα το αγαπήσετε, θα το στηρίξετε και θα το διαδώσετε. Κάνοντας αυτά θα γίνετε κι εσείς πρωτοπόροι στην προετοιμασία του εδάφους για μια νέα Πεντηκοστή στην πατρίδα μας που τόσο επιθυμούμε και ζητούμε.

Η Εκτελεστική Επιτροπή
της Συνόδου Α.Ε.Π.

**ΨΑΛΛΕΤΕ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΚΥΡΙΟ**

Μια ζωντανή πηγή ευλογίας είναι το καινούργιο υμνολόγιο με τους 355 ύμνους. Άλλους παλιούς κι άλλους νέους, γραμμένους στην απλή γλώσσα και με νότες για τη σωστή και εύκολη εκμάθησή τους.

Τιμή 500 δρχ.

Θα το ζητήσετε από την Ταχ. Θυρίδα:
10469-541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τηλ.: (031) 225.388.

*Με την έναρξη του Σχολικού έτους, αρχίζουν και τα Κυριακά Σχολεία. Διαθέτουμε δύο σειρές μελέτης για παιδιά ηλικίας 8-10 και 11-13 ετών, με το βιβλίο για το Δάσκαλο, το Μαθητή και τη Χειροτεχνία για τα μικρότερα παιδιά. Και οι δύο σειρές, που ασχολούνται με την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη εναλλάξ, συνοδεύονται από ανάλογη Φανελλογραφία. Όσοι ενδιαφέρεστε γι' αυτά μπορείτε να απευθυνθείτε στη διεύθυνση: **Ταχ. Θυρίδα 122, 591 00 ΒΕΡΟΙΑ, ή στο τηλέφωνο (0331) 23.327 για συντομότερη εξυπηρέτηση.***